

Publicerad 2015-11-10 12:41 av Kim

Min tystlåtna far...

tomt

blir tommare

till slut helt tömt

då kan det hända

att min pappa

där uppe bland molnen

skickar ett och annat

ordspråk till tröst

som passar precis

i stunden

då ler jag och

tycker mig känna

att man aldrig är såå

ensam som man tror

så övergiven och på väg

trilla av livspinnen

helt ensam i storstan

utan släkt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kim med Poeter.se id #18924 innehar upphovsrätten